

**Filozofická fakulta Jihočeské univerzity
Posudek bakalářské práce**

Autorka práce a studijní obor: **Bc. Vendula Haršová, ČJu-SVu-SZu**

Název práce: **Toponyma mikroregionu Podkletí**

Oponent bakalářské práce: **Mgr. Michal Havrda**

HODNOCENÉ ASPEKTY PRÁCE		A	B	C	N	NN
1	Samostatnost zpracování, porozumění problematice, originalita práce			x		
2	Formulace cílů práce a jejich splnění			x		
3	Koncepce a struktura práce (úplnost, logická posloupnost a vyváženost kapitol, rozsah práce)			x		
4	Práce s literaturou/ s prameny (stav bádání, využití databází, práce s cizojazyčnou literaturou, interpretace a kritická reflexe textů, výběr a úplnost pramenné databáze, její kritika a interpretace)			x		
5	Adekvátnost použitých metod a jejich aplikace			x		
6	Formulace závěrů, příp. výsledky výzkumu		x			
7	Formální stránka práce (grafická úprava, jazyková a stylistická úroveň)			x		
8	Formální stránka práce (citační praxe a bibliografické odkazy)		x			

A = Výborně	B = Velmi dobře	C = Dobře	N = Nelze hodnotit	NN= Nevyhověl/a
-------------	-----------------	-----------	--------------------	-----------------

Slovní vyjádření:

Vendula Haršová se ve své bakalářské práci věnuje studiu místních jmen situovaných na území Zájmového sdružení obcí Podkletí. Za svůj cíl si vytkla diachronně pojaté představení zmíněné skupiny toponym s důrazem na etymologické kořeny jejich sémantiky, v rovině formální se autorka snaží pečlivě zachytit frekvenční distribuci charakteristických topoformantů a porovnat ji s rozšířením týchž slovo tvorných prostředků na širším území České republiky.

Metodologickými východisky pro klasifikaci oikonym se staly klasický „pražský“ přístup Vladimíra Šmilauera a vztahověmodelové „brněnské“ pojetí Rudolfa Šrámka, jež autorka ve výkladové části konfrontačně aplikuje na sebraný materiál.

Jako relativně zdařilou hodnotím zmíněnou srovnávací analýzu slovo tvorných prostředků (topoformantů) užitých v oikonyech předmětné oblasti, kterou vhodně doplňují v příloze uvedené klasifikační tabulky sebraného materiálu.

Jisté nedostatky však vykazuje výklad historického vývoje příslušných místních jmen včetně jejich etymologických kořenů. Je jen ke škodě věci, že autorka rezignovala na zevrubnější, diachronně pojatou lingvistickou analýzu toponymických dat a etymologicko-sémantické výklady čerpá většinou pouze z Profousova a Sedláčkova slovníku, přestože sama zmiňuje důležitost studia archiválií, map a pramenů dialektologické povahy. Úzké spektrum užitých pramenů se v práci nepochybně odráží většinou jen v konstatování diachronně pojatých toponymických údajů ze zmíněných slovníků, a to často bez pokusu o syntetizující podání excerpaného materiálu či o jeho lingvistickou interpretaci.

V autorčině práci jsou patrné jisté formulační nedostatky týkající se nepatřičného užívání volného dativu či častého užívání zkratky „apod.“: „*Dále se má pozornost zaměřit na toponomastiku, tento pojem si nejprve teoreticky vymezím, představím si jednotlivé pohledy na tuto vědní disciplínu (...) apod.*“ (8, dále také 11, 24); často také uvádí nadbytečné, z předchozího textu či kontextu implicitně vyplývající informace: „*Jedná se o knihu, která se věnuje spíše měštům a větším obcím, takže je velmi pravděpodobné, že zde*

nenajdeme záznam o všech námi studovaných osadách.“ (9); „Obě teorie, které jsme si zde představili, jsou pro naši práci podstatné, protože s nimi budeme pracovat v následující části práce.“ (23); „Křemži se nám podařilo najít i v díle Zeměpisná jména (...), ale nedozvíme se zde jiné informace, než ty, které jsme získali z Profouse.“ (35) Některá autorčina tvrzení jsou sémanticky „(...) je zde poprvé sepsáno moderní pojetí onomastické práce.“ (15); terminologicky „Vývoj pojmenování šel pravděpodobně následovně Chlum → Chlumec → Chlumeček, takže jde o třetí variantu daného názvu.“ (37); či syntakticky „Další důležitou jazykovou stránkou toponym je jejich slovtvorba, která nás bude zajímat především v praktické části této práce, a více k tomuto tématu zmíníme v metodologické podkapitole.“ (17) nepřesná. Jindy autorka práce nedodrží rodovou shodu u vztažných zájmen: „Následovat bude krátký exkurz do vývoje toponomastiky, v níž představím autory ...“ (8); (...) jména Skryšov, Skrychov, Mezný, které jsou typická ... (17); či jednotné slovesné číslo v celé práci (Úvod a Závěr v 1. os. sg. x hlavní stať v autorském plurálu), ojedinele užívá obraty nehodící se do odborného textu: „U jména Janské Údolí nás zcela automaticky napadne proprium Jan.“ (27)

Z formálních aspektů práce musím upozornit na několik nevhodně zvolených doslovných citací, jež by bylo lépe nahradit parafrází (15, 18, 21), drobné nedostatky se objevují v pod čárou uvedených bibliografických poznámkách (11, 12, 13), příp. tato poznámka není uvedena v noremní podobě (36 – pozn. 105), u označení oikonymických klasifikačních skupin ojedinele autorka mísí arabské a římské číslice. Několik formálních chyb včetně nenoremního uvádění webových zdrojů se objevuje v Seznamu literatury. Snad jen nedopatřením se v Obsahu částečně rozchází stránkování (Závěr je o 1 stranu posunut).

I přes výše uvedené formální a obsahové lapsy se autorce podařilo alespoň částečně naplnit vytčené cíle práce, a proto si ji dovolím doporučit k obhajobě.

Náměty a otázky k obhajobě:

- 1) Proč je možné zařadit oikonymum Sedm Chalup do IV. skupiny Šmilauerovy klasifikace?
- 2) Jaká je klasifikace místního jména Nová Ves a jiných víceslovných oikonym podle Šmilauera? (výklad v BP je poněkud matoucí)
- 3) Jak se Rudolf Šrámek staví ke klasifikaci víceslovných místních jmen? Nenajdeme u Šrámka pro oikonyma podobnou typologii vztahových modelů, jako užívá Jana Pleskalová pro pomístní jména?

Závěr: Předloženou bakalářskou práci **doporučuji** k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: dobře

V Českých Budějovicích: 13.6.2016

.....
podpis oponenta bakalářské práce